

**TIM COOK –
STRÁŽCE MORÁLKY**

Apple rozhoduje podle svých vlastních pravidel, jaký obsah bude či nebude uživatelům dostupný na počítačích Mac a zařízeních s iOS.

**JEFF BEZOS –
NEVYPOČITATELNÝ**

Na jedné straně prodává Amazon prakticky cokoli – včetně triček s nacistickými symboly. Na straně druhé maže e-knihy přímo z uživatelských zařízení.

**LARRY PAGE –
RAFINOVANÝ**

Oficiálně blokuje Google pouze stránky s nelegálním obsahem. Tajný vyhledávací algoritmus Googlu však cenzuruje výsledky a protežuje produkty Googlu.

**MARK ZUCKERBERG –
PEČLIVÝ HLÍDAČ**

Facebook maže cokoli, co neodpovídá nejasným podmínkám použití – ať už jde o fotky a komentáře, nebo rovnou o celé stránky a uživatelské účty.

FOTO: DPA/PICTURE ALLIANCE; REUTERS/BECK DIEFENBACH; NORBERT VON DER GROEBEN; EDUARDO MUNOZ

NA DVD
OKAYFREEDOM
STOP CENZUŘE
A SLEDOVÁNÍ

CENZURA

v síti

Hákové kříže nevadí, odhalená prsa už ano: webové giganty nám vnucují morálku podle svých měřítek – a často i podle představ státu.

CLAUDIO MÜLLER, RADEK KUBEŠ

Internet bohužel již dávno není tak docela svobodným místem. Je například všeobecně známo, že Google hromadně maže výsledky vyhledávání. Podobně Apple zakazuje hry pro iPhone a iPady, které jej kritizují. Amazon zase odstranil dokumenty WikiLeaks a Facebook svévolně maže uživatelům fotky. Ve výčtu podobných příkladů bychom mohli pokračovat ještě dlouho.

Takové autoritativní chování můžeme směle označit za cenzuru. Webové giganty však postupují podle svého, protože kdo provozuje konkrétní stránky či obchod s aplikacemi, ten určuje i pravidla pro publikování obsahu. Stejně právo má jistě i Google, Facebook, Amazon či Apple.

Síla velkých internetových firem se ukazuje v individuálních případech – když třeba vyhledáváte na internetu, prohlížíte si fotografie nebo nahráváte aplikace do mobilního telefonu. Nejde sice o tak rozsáhlou a systematickou cenzuru, jakou provádí třeba Severní Korea, avšak způsob, jakým Apple, Facebook a další kontrolují obsah webu, nastavuje zcela nová měřítko cenzury.

Kontrola webu podle vlastních pravidel

Pokud bychom se bavili o skutečně svobodném internetu, cenzura by na něm nebyla možná. Realita je však zcela jiná. Největší internetové korporace si vytvořily své vlastní světy – podsítě internetu, které mají plně pod svou kontrolou. Podobně jako ochranka v soukromém klubu, rozhodují šéfové společností Facebook, Google, Apple a Amazon o tom, kdo může jít dovnitř, a koho naopak vykopnou. Například Apple umožňuje pouze jedinou cestu, jak si nahrávat aplikace do nakoupených zařízení – prostřednictvím svého vlastního App Storu. Zároveň rozhoduje, kdo a jak může na těchto aplikacích vydělávat. Google zase určuje, jaké stránky uvidíte ve výsledcích vyhledávání. Facebook vám radí, s kým byste se měli přátelit, jaké hry hrát a které stránky byste měli sledovat. Navíc, prostřednictvím rozhraní Open Graph 2.0, je Facebook přítomný i na obrovském množství dalších webů – v podobě Like tlačítek, formulářů na komentáře nebo možnosti přihlašování pomocí Facebook účtu. Amazon pak dominuje na trhu s elektronickými knihami – především díky obrovské nabídce titulů a kvalitní čtečce Kindle, navzdory omezení pomocí DRM. K tomu ještě vlastní jednu z největších obchodních platform na internetu. Podobný systém kontroly, jako má Apple, zavedl i Microsoft – včetně schvalování tabletových aplikací pro Windows 8. Dokonce už i Twitter svým novým programovacím rozhraním značně omezuje možnosti nezávislých vývojářů.

Samozřejmě zde nezpochybňujeme oprávněné a nezbytné zásahy, například proti dětské pornografii. Podobně jako další nástroje a pravidla však mohou být i takovéto kontrolní mechanismy zneužity k potlačování jiného obsahu, včetně různých nepohodlných názorů. Sice vás nikdo nenutí navštěvovat elitní klub internetových firem – můžete se místo toho potloukat po nezávislých a méně kontrolovaných místech webu –, kdo by ale používal Bing s jeho slabými výsledky namísto Googlu? A kdo půjde hledat přátele na Spolužáci.cz, když jsou všichni na Facebooku?

Komplici politické cenzury

Ti, kdo odstraňují obsah z internetu, se často odvolávají na zákony konkrétních států (aby je pak naopak ignorovali v otázkách ochrany osobních dat). Typickým příkladem jsou například odkazy na nelegálně sdílený obsah. Držitelům autorsky chráněného obsahu, filmovým studiím ad., často stačí jen stížnost, a odkaz je smazán, aniž by se celá záležitost projednávala před soudem. Tato poslušnost často osvobozuje provozovatele webů od odpovědnosti. Například Google zlikvidoval jen za poslední měsíc přes 13 milionů odkazů na nelegálně sdílené filmy, hudební alba či elektronické knihy – jak sám uvádí na svém webu Google Transparency Report (www.google.com/transparencyreport). Toto číslo navíc setrvale roste. Dále jsou zde požadavky státních úřadů nebo soudů na stažení obsahu, který porušuje zákony. Největším předkladatelem žádostí tohoto typu jsou státní orgány Spojených států – v prvním pololetí roku 2012 od nich Google obdržel téměř 1 800 žádostí o stažení bezmála 18 000 videí, fotek či textů. Oproti předchozímu období jde o 64% nárůst v počtu takovýchto žádostí a drtivě většinu z nich Google vyhověl.

Servítky si neberou ani vlády dalších zemí. Například španělské úřady požadovaly v loňském roce odstranění 270 článků o místních politikách a dalších známých osobnostech. V Polsku zase jedna organizace požadovala smazání kritických článků o své činnosti. Tyto žádosti však Google odmítl. Naopak v Turecku Google zablokoval videa, která se kriticky vyjadřovala o Atatürkovi, zakladateli státu a prvním prezidentovi, což je zde zakázáno. Celkem Google v Turecku blokuje 63 % obsahu YouTube.

Také evropské politiky přemýšlejí nad způsobem, jak ovládat obsah internetu. Projekt Clean-IT, který nemusí schvalovat parlamenty jednotlivých členských zemí EU, má internetovým firmám umožnit blokování obsahu podle jejich vlastního uvážení. Jak uka-

zují související dokumenty, může se mazání týkat stejně tak obsahu propagujícího terorismus, jako nelegálně sdílených kopií autorských děl. Internetovým společenstvem však nebude stát nic v cestě ani při mazání dalšího obsahu, který se jim prostě nebude líbit. Praktickou ukázkou toho, jak svoboda internetu trpí ve jménu boje s terorismem, můžeme vidět v dnešním Rusku. Novému cenzorskému zákonu již od listopadu 2012 padly za obětí mnohé stránky s neškodným, ale nepohodlným obsahem.

Některé webové giganty si však s cenzurou hlavu nelámou, ani bez zvláštních zákonů. Koncem roku 2010 zpřístupnil Amazon americkým úřadům data platformy WikiLeaks, využívající služby Amazon Web Services, kde se nacházely například i tajné zprávy zasílané americkými diplomaty. Oficiálním důvodem vydání dat bylo porušení autorských práv k uloženému obsahu. Podle senátora Josepha Liebermana vydal Amazon požadovaná data na základě žádosti amerického ministerstva vnitřní bezpečnosti. Stejně tak je ale možné, že se Jeff Bezos, šéf Amazonu, nechťel ocitnout v pozici špatného vlastence a partnera Juliana Assange, který tajné dokumenty získal a šířil jejich obsah dál.

Také Apple často ukazuje, jak si představuje svobodu a demokracii. Loni v červenci například vyřadil z App Store aplikaci Angry Syrians, která byla kritická k současnému syrskému režimu. Aplikace byla označena za „útočnou a hanlivou“, a proto se musela z nabídky poroučet. Na konci loňského srpna Apple zakázal aplikaci Drone+, která ukazovala na mapě místa operací bezpilotních letounů americké armády. Došlo k tomu i přesto, že aplikace nepodporovala válečné konflikty ani neobsahovala snímky z míst útoků. Prostě se jen nehodila do krásného a čistého světa Apple.

Apple a Amazon ukazují, jak tenká je hranice mezi právem a jejich vlastní vůlí, přestože je nikdo nemůže vinit z toho, jak s daty ve svých sítích nakládají. „Jestliže tyto společnosti odstraní jakýkoli obsah ze svých služeb, nijak tím neporušují americké zákony,“ říká Rebecca Jeschke, mluvčí organizace Electronic Frontier Foundation (EFF), která se zabývá ochranou práv uživatelů internetu.

Pruderní morálka nad zákon

Obvinění z cenzury by byla zbytečná, pokud by internetové společnosti prostě jen respektovaly zákony. Tyto firmy jdou však mnohem dál. Svědčí o tom i slova Steva Jobse, zemřelé ikony společnosti Apple: „Věříme v naši morální povinnost,“ napsal jednomu ze zákazníkům. Morálka je ale vznešené slovo, jehož význam může každý vnímat trochu jinak. Kdo definuje morálku v situaci, kdy miliony lidí z různých zemí a kultur po celém světě využívají stejná zařízení a stejné služby? Mají morálku strážít zaměstnanci Applu, kteří testují nové aplikace a rozhodují o jejich zařazení do App Store? Právě tyto lidé rozhodují například o tom, zda zobrazení nahoty „vyvolává erotické, a nikoli estetické či emocionální pocity“, jak je uvedeno v pokynech Applu.

Absurdita tohoto postoje naplno vynikne v případě z konce loňského roku. Dánský autor chtěl publikovat svoji knihu o dánském hnutí hippies na iBook Storu, včetně nahatých fotek příznivců hnutí. Apple knihu nejprve odmítl zveřejnit. Autor tedy překryl genitálie osob na fotkách obrázky jablek, což pomohlo k tomu, aby se kniha v iBook Storu objevila – ale jen nakrátko, než ji Apple znovu stáhl. Podobně se zachoval Facebook, který loni v červnu smazal obrázek titulní strany magazínu TIME, která obsahovala fotku nahého muže. Facebook je obecně velmi rychlý v odstraňování fotek. V březnu 2012 smazal fotku dvou líbajících se mužů a následně v říjnu i snímek syrské ženy, která sama sebe vyfotografovala bez šátku přes obličej – s vysvětlením, že tak činí na protest potlačování

ŽÁDNÁ PORNOGRAFIE ANI KRITIKA

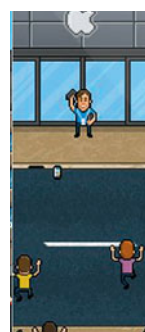
Apple cenzuruje velmi přísně a také to otevřeně přiznává. Zdůvodňuje to snahou zajistit vysoce kvalitní obsah pro svá zařízení.

Mnoho médií, třeba i německý týdeník Focus, musí svůj obsah cenzurovat – aby jej Apple povolil distribuovat na uživatelská zařízení.

Cenzurovaná aplikace Drone+ ukazovala místa zásahů bezpilotních letounů americké armády – pro Apple jde evidentně o politicky příliš citlivé téma.

Hra Phone Story kritizovala podmínky, za kterých se vyrábějí iPhone – Apple ji tedy odstranil z App Store.

Z politických důvodů byla smazána také hra Angry Syrians, která kritizovala syrský režim.

Apple nakrátko vyhodil ze svých zařízení s iOS 6 aplikaci Google Maps a nahradil ji vlastní, podstatně horší mapovou aplikací.

„Kdo chce porno, ten ať si koupí zařízení s Androidem.“

STEVE JOBS (†2011), zakladatel a dlouholetý ředitel společnosti Apple

ženských práv. Poté, co někdo fotku nahlásil jako obtěžující, došlo k „chybě v procesu vyhodnocení stížnosti“, jak uvedl Facebook, a snímek zmizel.

Tyto příklady poukazují na zásadní problém. „Pravidla Facebooku nestanovují jednoznačné hranice,“ vysvětluje Rebecca Jeschke z EFF. Zásady komunity Facebooku říkají, že musíte respektovat „striktní nařízení proti publikování pornografického obsahu a pravidla pro zobrazování nahoty“. Není zde ale stanoveno, jak přísná tato pravidla jsou. Porušuje je snad fotka líbajících se mužů? Nebo portrét muslimské ženy bez šátku?

Prsa cenzurujeme, hákové kříže ne

Podobně nejasná pravidla přináší občas kuriózní situace. Apple například odmítl zařadit do App Storu aplikaci na motivy seriálu South Park, který vyniká drsným humorem. Zároveň mu však nevdalo prodávat jednotlivé epizody seriálu na iTunes. Dalším příkladem je bezproblémové zobrazení přebalu alba Blind Faith stejnojmenné hudební skupiny s nezletilou nahou dívkou. Méně odvážnou titulní stránku prestižního magazínu ale zakázal. Na Facebooku se pak běžně objevují kontroverzní stránky podporující násilí proti muslimům, židům či ženám. A co hůř, stránky ukazující znásilnění jako zábavu Facebook označí jako „kontroverzní humor“ – tedy pokud jim vůbec věnuje pozornost.

Kontroverzní jsou i některé produkty z nabídky německého Amazonu, například trička s militantní tematikou a symbolem „88“, kterým neonacisté maskují pozdrav „Heil Hitler“. Mluvčí Amazonu Kathrin Schmitz k tomu dodává: „Pevně věříme, že Amazon nemá právo rozhodovat, které produkty si mohou zákazníci nakoupit, pokud tyto nejsou v rozporu se zákonem.“ Proto by vás nemělo překvapit, že je na americkém Amazonu možné pořídit pásky na rukáv s hákovým křížem. Johannes Baldauf z protinacistické iniciativy k tomu dodává, že Amazon reaguje na nabídku zboží s nacistickou symbolikou jen výjimečně. „Naše námítky jsou nejčastěji ignorovány nebo odbývány prohlášením o tom, že nelze nic dělat, pokud nejde o zboží prodávané v rozporu se zákonem.“

Na rozdíl od hákových křížů ale rychle mizí z očí nahá prsa. Důvodem je velmi přísná americká legislativa na ochranu dětí a mladistvých, která počítá s vysokými pokutami i tresty vězení. Oproti tomu politické názory jsou pod ochranou americké ústavy. „Nacistická propaganda nás sice může pohoršovat, stále se však jedná o politický názor,“ vysvětluje Rebecca Jeschke z EFF. „Navíc je složité najít pravidla pro použití obrázků a symbolů.“ Do hry samozřejmě vstupují i ekonomické zájmy. „Odstranění zboží s ultrapravicovou tematikou by znamenalo ztrátu zákazníků,“ říká Johannes Baldauf.

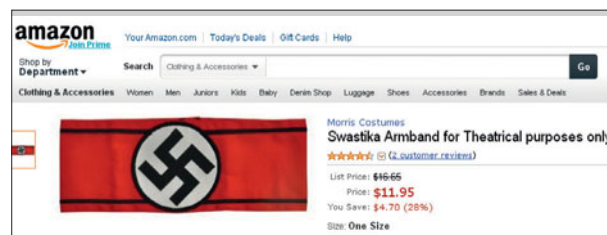
Kdo ohrožuje zisky, ten bude vykázán

Snaha o dosažení maximálního profitu ovlivňuje i další pochybná rozhodnutí. A tak například Apple zakázal hry Phone Story a In A Permanent Save State, které se kriticky dotýkaly podmínek, za kterých jsou vyráběny telefony iPhone. I aplikace Kindle od Amazonu už jednou letěla z App Storu, jelikož umožňovala nákup e-knih, aniž by Apple inkasoval svoji provizi. Amazon také již vícekrát smazal knihy přímo z elektronických čteček svých zákazníků. Naposledy se jednalo o kompletní knihovnu jednoho Nora kvůli problému s uživatelským účtem předchozího majitele jeho čtečky Kindle, kterou koupil z druhé ruky. Amazon samozřejmě neposkytuje svým bezmocným zákazníkům žádné vysvětlení. I bez rozhodnutí soudu například v červnu loňského roku stáhl Amazon Černou knihu WWF, pouze na základě probíhajícího sporu mezi jejím autorem a WWF. Běžné je také mazání kritických komentářů – například těch

CO NESE PENÍZE, TO JE DOVOLENO

Amazon prodává všechno, co je legální. Pokud to však ohrožuje obchody, je problémový produkt stažen – nebo jsou odstraněny negativní recenze.

V americkém Amazonu najdete i pásky na rukáv se svastikou a další zboží s nacistickými symboly – ve Spojených státech to totiž není nezákonné.

Trička s ultrapravicovými motivy však najdete i na německém Amazonu.

Kontrolní algoritmus vyřadil z nabídky mangu s homosexuální tematikou.

Na žádost vydavatele odstranil Amazon Orwellovu knihu z čteček svých zákazníků.

Amazon vyřadil tuto knihu z nabídky kvůli soudnímu sporu mezi jejím autorem a WWF.

Secret US Embassy Cables

Wikileaks began on Sunday November 28th 2010 publishing 251,287 leaked United States embassy cables, the largest set of confidential documents ever to be released into the public domain. The documents will give people around the world an unprecedented insight into US Government foreign activities.

The cables, which date from 1968 up until the end of February 2010, contain confidential communications between 274 embassies in countries throughout the world and the State Department in Washington DC. 15,652 of the cables are classified Secret.

The embassy cables will be released in stages over the next year. The subject matter of these cables is of such importance, and the geographical spread so broad, that to do otherwise would not do this material justice.

The cables show the extent of US spying on its allies and the UN, turning a blind eye to core rights abuse in "client states", backroom deals with supposedly neutral countries, lobbying for US the measures US diplomats take to advance those who have access to them.

This document release reveals the contradictions between the US's public persona and

Translations [pt_br] Cablegate embassadas [fr] Wikileaks de cables des cables de confidentiels [ru] WIKILEAKS публикация секретных дипломатических сообщений [es] Wikileaks de cables diplomáticos de estados unidos [ar] معلومات سرية

Articles

- Brazil
- Sri Lanka
- United Kingdom
- Sweden
- Global
- United States

Na žádost amerických úřadů smazal Amazon dokumenty Wikileaks ze svého cloudového úložiště Amazon Web Services.

„I náckové přináší peníze.“

JOHANNES BALDAUF, z protinacistické iniciativy

k počítačové hře Spore, kdy si zákazníci stěžovali na její ochranu proti kopírování. Výsledkem byl velký pokles úrovně hodnocení a následně i nákupů hry. Za smazání kritických recenzí samozřejmě, podle Amazonu, mohla chyba ve filtrovacím algoritmu.

Pomocí speciálních algoritmů je filtrován také obsah Facebooku a Googlu – a to velmi nenápadně. Uživatelé Facebooku například nemohou vidět všechny příspěvky, které publikují jejich přátelé. O tom, který příspěvek je pro uživatele zajímavý a který ne, rozhoduje algoritmus, zohledňující i míru interakce – lajkování příspěvků a jejich komentování. Čím více zajímavého obsah uživatel na stránce vidí, tím více aktivního času na ní stráví. To má následně vliv na příjmy Facebooku z reklamy. Novinkou není ani fakt, že Google filtruje výsledky vyhledávání. Google samozřejmě nikdy nezveřejnil princip fungování svého vyhledávacího algoritmu ani to, jak využívá i historii vyhledávání právě přihlášeného uživatele, nebo proč je možné, že jsou jeho služby tak často před výsledky konkurence. Také toto netransparentní filtrování a třídění informací prezentovaných uživatelům je jistou formou cenzury.

Analytickými nástroji proti přívalu dat

Google a Facebook používají algoritmy také ve svých analytických nástrojích, pomocí kterých zpracovávají obrovské objemy dat, například fotografie a videa. „Při kontrole takto značných objemů dat je třeba použít kaskádu algoritmů, které postupně vyhodnocují všechny snímky na základě jednoduchých kritérií,“ říká profesor Björn Ommer z univerzity v Heidelbergu. To znamená, že se nejdříve vyhodnotí, zda je na fotce krajina, grafický vzor nebo osoba. Dále se pak kontrolují fotky osob, zda na nich není zobrazena nahota nebo třeba zneužívání dětí.

Facebook za tímto účelem využívá technologii PhotoDNA, kterou vyvíjí společně s Microsoftem. Program porovnává veškeré nahrané fotografie s databází snímků využívanou mezinárodními organizacemi pro boj proti zneužívání dětí. Databáze obsahuje kolem 300 milionů snímků, společně s klíčovými slovy, která se často vyskytují ve spojení s pedofilií. „Naším dlouhodobým cílem je zajistit, aby takový typ obsahu vůbec nebylo možné na Facebook nahrát,“ vysvětluje Charlotte Carnevale Willner, vedoucí bezpečnostního týmu Facebooku.

Aby nástroje na rozpoznávání pracovaly správně, trénuje se jejich funkce na velkém množství testovacích snímků, které buď obsahují hledaný obsah, nebo ne. „Úspěšnost správného rozpoznání závisí do značné míry na pozadí snímku,“ říká Björn Ommer. „Čím je výraznější, tím větší problém je oddělit od něj objekty v popředí a správně je rozpoznat.“

Nejsou prsa jako prsa

Rozpoznávání tváří a nahé kůže, stejně jako symbolů či log, dnes podle Ommera funguje velmi spolehlivě. Používané algoritmy však ještě nejsou dostatečně inteligentní. Nahá prsa jsou pro ně vždy jasně definovaným objektem a nedokážou jejich zobrazení zasadit do kontextu. Proto nepoznají, zda se jedná o pornografii, politické vyjádření, kterým ženy odmítají své utlačování, nebo umělecké dílo. Následkem toho je analytickými nástroji často bezhlavě cenzurován i obsah, který je následně, v reakci na protesty veřejnosti a po manuální kontrole lidmi, vystaven zpět na stránku služby.

Internetové firmy proto zaměstnávají kontrolory, kteří prověřují výsledky práce analytických nástrojů i zprávy uživatelů. Například pro Facebook takto pracuje několik stovek lidí na čtyřech místech na světě. Jelikož to ale pro kontrolu obsahu od miliardů uživa-

CENZURA VE VYHLEDÁVACÍM ALGORITMU

Google maže miliony výsledků vyhledávání, nejčastěji na základě zákonů konkrétních zemí. I (personalizovaný) vyhledávací algoritmus však představuje formu cenzury obsahu.

V reakci na stížnost, kterou jsme obdrželi v souladu s US Digital Millennium Copyright Act, jsme z této stránky odstranili 1 výsledků. Pokud chcete, můžete si na stránce ChillingEffects.org přečíst [stížnost DMCA](#), kvůli které jsme výsledky odstranili.

V reakci na stížnost, kterou jsme obdrželi v souladu s US Digital Millennium Copyright Act, jsme z této stránky odstranili 1 výsledků. Pokud chcete, můžete si na stránce ChillingEffects.org přečíst [stížnost DMCA](#), kvůli které jsme výsledky odstranili.

V reakci na stížnost, kterou jsme obdrželi v souladu s US Digital Millennium Copyright Act, jsme z této stránky odstranili 1 výsledků. Pokud chcete, můžete si na stránce ChillingEffects.org přečíst [stížnost DMCA](#), kvůli které jsme výsledky odstranili.

Předchozí 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Další

Rozšířené vyhledávání Nápověda pro vyhledávání Sdělte nám svůj názor Google.com

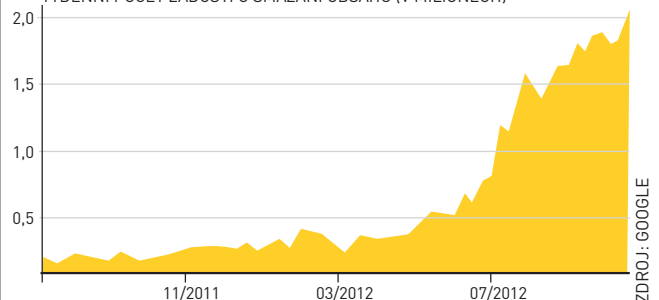
Google běžně cenzuruje výsledky vyhledávání na základě stížností na porušování autorských práv.

V Turecku Google blokuje až 63 % celého obsahu YouTube, například kritické filmy o Atatürkovi, zakladateli státu.

NÁRŮST POŽADAVKŮ NA MAZÁNÍ

Od poloviny roku 2012 výrazně roste počet požadavků na smazání nevhodného obsahu ve službách Googlu. Většinou z nich Google obratem vyhoví.

TÝDENNÍ POČET ŽÁDOSTÍ O SMAZÁNÍ OBSAHU (V MILIONECH)

ZDROJ: GOOGLE

PLACENÁ INZERCE

telů, kteří již zveřejnili kolem 219 miliard fotek, nemůže stačit, najímá si Facebook za tímto účelem i rozsáhlou armádu externích pracovníků. Ti se bohužel při své práci musejí setkávat s vyobrazením pedofilie, nekrofilie, poprav i sebevražd. Jde o velmi nevděčnou práci, za kterou Facebook platí dolar na hodinu.

Naopak v Applu to nejsou algoritmy, ale lidé, kteří však rozhodují ještě více netransparentně. Každá aplikace je manuálně testována nejen na funkčnost, ale i na soulad s pravidly desetistránkového manuálu. Pokud aplikace neprojde, získají její vývojáři jen velmi strohé zdůvodnění.

Kompromis mezi kvalitou a svobodou obsahu definuje rozsah cenzury. Zatímco Apple vše přísně kontroluje, mají vývojáři pro platformu Android od Googlu podstatně větší svobodu. Jestliže jejich aplikace projde testem na škodlivý software, je okamžitě vystavena na Google Play. Microsoft si s tabletovými aplikacemi pro Windows 8 zvolil střední cestu. Sice také manuálně kontroluje všechny aplikace, což trvá asi týden, odmítá však podstatně méně aplikací než Apple. To možná ale souvisí s tím, že chce rychle dohnat náskok konkurentů v počtu dostupných aplikací. Pravidla Microsoftu pro vývoj aplikací dbají především na design rozhraní s dlaždicemi.

Zbavte se cenzury

Se svými testovacími mechanizmy získávají internetové koncerny velkou moc nad obsahem webu, zvláště když mají dominantní postavení na své části trhu. „Základní otázkou je, zda mohou tyto společnosti vyvířet svá vlastní pravidla morálky pro své služby;“ říká Rebecca Jeschke z EFF. Kay Weidner z německého spolkového kartelového úřadu říká, že nikoli, a vysvětluje: „Společnost s dominantním postavením na trhu podléhá přísným pravidlům a nesmí zneužívat své výhody.“ Šlo by totiž o porušení zákonů o volné soutěži na trhu. Právě Google nyní takovému podezření čelí. Evropská komise vyšetřuje, zda Google neupřednostňuje ve výsledcích vyhledávání své vlastní služby. Výsledek tohoto šetření může přinést přelomové rozhodnutí o tom, jestli by monopolní firmy jako Google měly zobrazovat neutrální obsah – nebo jestli si mohou dělat, co se jim líbí.

Zatím mohou šéfové internetových gigantů ke kritice a požadavkům na větší svobodu zůstat chladní. Jejich zákazníci totiž akceptují současné podmínky a dále masivně využívají jejich webové služby. Jistě i proto, že je pro ně diktatura firem s bezplatnými produkty pohodlnější. Nikdo si však nemůže být jistý tím, jestli aplikace, kterou si stáhl z App Storu, elektronická kniha koupená na Amazonu nebo fotka vystavená na Facebooku bude na stejném místě i zítra. Jak nebezpečná je tato závislost, to si mohl vyzkoušet jeden z uživatelů služeb Googlu, kterému byl v roce 2011, údajně jen dočasně, zablokovan jeho účet pro porušení podmínek užití. Ztratil kvůli tomu (alespoň to tak zatím vypadá) plných sedm let své online existence, tedy všechny e-maily, kontakty, fotky i dokumenty.

Každý má samozřejmě svobodnou možnost postavit se nadvláde internetových firem. Je však třeba postupovat velmi aktivně. Uživatelé služeb Googlu mohou například pravidelně mazat cookies uložené v prohlížeči a také nepoužívat vyhledávání, pokud jsou přihlášení ke svému účtu – pak dostanou neutrální výsledek. Pomocí nástroje OkayFreedom z Chip DVD také můžete obejít blokování videí na YouTube založené na identifikaci IP adres. Majitelé zařízení Apple je mohou odblokovat, aby si mohli instalovat i aplikace z jiných zdrojů. Na Facebooku bylo nedávno možné obejít omezení použitím přímého odkazu a vypnutím filtrování. Trvalo pouhý den, než Facebook tuto, z jeho pohledu, mezeru zacementoval. Další příklad toho, jak se internetové firmy snaží držet své uživatele přesně tam, kde je chtějí mít.

AUTOR@CHIP.CZ

FACEBOOK

NEJASNÁ PRAVIDLA A MNOHO KONFLIKTŮ

Facebook maže fotky a komentáře z nevyvětlitelných důvodů, zároveň mu ale nevdá stránky oslavující násilí.

Stránky popírající holocaust, což je v Německu nelegální, lze bohužel najít na Facebooku velmi často.

CENZURA NA ČESKÉM INTERNETU

Bylo by příliš optimistické domnívat se, že cenzura internetu se jeho českých uživatelů nikterak netýká. Také u nás je však hlavním motivem kontroly obsahu webu zamezení šíření obsahu, který je v rozporu se zákony. „Domény mohou být rušeny buď na základě rozhodnutí soudu, nebo požadavku policie, a to v souladu se zákonem. Od policie jsme zatím ovšem žádný takový požadavek nezaznamenali. K vyřazení může dojít podle pravidel registrace i z iniciativy pracoviště CSIRT,“ říká Ondřej Filip, výkonný ředitel sdružení CZ.NIC, které spravuje všechny domény .CZ.

Omezení internetu z politických důvodů nám zatím, zdá se, nehrozí. „Na nedávném jednání zemí OSN v Dubaji patřila Česká republika, na rozdíl od některých dalších evropských zemí, k nejhlasitějším zastáncům svobody internetu,“ uklidňuje Ondřej Filip. Právo do svých rukou však berou telekomunikační operátoři a někteří poskytovatelé internetového připojení. Není žádným velkým tajemstvím, že všichni čeští operátoři blokují internetové adresy z utajovaného seznamu britské organizace Internet Watch Foundation, o blokování dalších webů však mohou rozhodovat dle svého uvážení.

„V ČR neexistuje žádný zákon o blokování konkrétních internetových adres.“

ONDŘEJ FILIP, výkonný ředitel sdružení CZ.NIC